

כג כלא זאת חקרוה שרים אמאי אברהם אע"ה
 היה רודף קדים בכל מצות ה' זריז ונשכר
 לעשותה עצלי שינוה ה' יחברך עליהם ואפילו
 ע"ת ואילו בענוה רבה כזאת דהיא יסוד הדת
 ועיקר היסודות לת על עצמו עד שנלטה עליה
 ועכ"ז הייתה עד עת באת דבר ה' אליו ומה נשתנה
 מצות מילה מכל מצות ה' אחרים רעותיה מוצאות
 לו , ושערי התירוצים לא ננעלו איש איש ממקומו
 חריץ יחיצ מה שקיבל חלקו חפץ למען לדקו *
 דטעמו וניעוקו , דאשתהווי אשתהי עהריש לדעת

עד

שם עוד תירוצים ופירוש ענין ענר אשכול ומערה
צבני טעמי יע"ש

(יוד) כיון דאמרו דלא שלט בו יא"הר לא היה
לריך לעילא כדי להכניע לבי"הר לולא
שה' לוס לו וכן תירץ בם' אזור אליהו שם . ובם'
לקט יוסף כתב חי' זה וקיים לישראל אמרו דבר
אחס עענו ונשמעה דאם היה מפי הקצ"ה לא היה
יא"הר יע"ש

(יא) כיון שהיה מחבטל מעלות הכנסת אורחים
כדאיחא צב"ר פרשה ע"ז סי' י"ג דחשש על
זה וגם משאר מלות לגייר גיורים וללמדם ספר
לכך לא על עד שזוהו ה'

(יב) כל זמן שלא היה לאברהם שינוי השם בחום'
פ"א לא יתכן לחקן העולם ע"י העילס קודם
שישנה שמו לכן לא על קודם עד שזוהו פ"חכף
אחר קריאת שמו אברהם

(יג) דאיחא צב"ר פרשה ע"ז סי' י"א דמלא עלמו
מכול והטפה דם ברית לא הוי בכלל מלות
עשה זמ"ד ואשכחן להרב צריך יחזק ד"א ע"ד

דהבית דלדעת רש"י ופרמב"ם אס היה מכול
אברהם קודם שנלטה היה צריך להטיף עענו דם
ברית ולדעת פרמב"ן מילס חשובה היה הראשונה
ושם פירש הפסוקים לשתי הכצרות , וצילקוט מ'
לך נך נחלקו דר"ל אמר דמלא מכול ור' ברכיה
דחס דבריו דלא יתכן דמלא מכול יע"ש ועיין
צם' פעודים ז' ובם' אמר יוסף דקצ"ב ע"ב ועי' אדר"ן
דענו הנוגדים מהולין יע"ש , והרב ש"ך חקר למע
לא נולד מהול ועמ"ש אחי וראש יחזק ירכן בספרו
הבכיר אביו הראש ח"א ד"א ע"ב ועי' לקמן אות כ"ב

(יד) משום העל ימול ולא יתכן שיהא ימול
בעלמו אס לא דכחא אמר ויהי הוא לוס

וכרות עמו דשלח ידו ואחז עמו ולפי פרקי ר"א
דשלח לו לשם בן נח לעוסל , כל זה עתורתו של
רבי אבא חורת חיים נר'ו השם נפשו צחיים ישל"א
וכנס לדעת רב הונא עתורת דקרא ואחס נפק"ל
דעוסל צריך שיהיה מכול ולדעת ר' יוחנן הוא
מכעל ימול וכדכוכא צילקוט שם ועיין אות כ"א
(טו) כל המלות שקיים לא היה בהם ככנה אבל
בעילס דאיכא חשש ככנה וחי בהם אמר
רחמנא , אזור אליהו סי' ק"ע

(טז) דלא היה יודע עתידה מקום משום דנאמר
הערלס בלב ובפה עד שעשה ג"ש עכא שאמר
לואחסה בריתי , אזור אליהו שם וכן חי' צם' לוית
חן ק"ק , ועי' לקמן אות נ"ה ולפי הע"ר מ' קדושים
היינו דהיה כ"נ ואס ימול ען האזן או פה או לב
אינו כשר , ופי' צם' שער החזר נר'ו אות קנ"ב
דעילס נגה ח' בגדי כהונה והא בזה תליא יע"ש
ועיין לעיל אות א'

(יז) דנכתפק אס ימול עלמו או ע"י אחרים או
בנעמא או בפרסקיא , שם צם' אזור אליהו
(יח) דהיה מחבטל כעס ימים מעלשות גרים ומחס
דפירסם אלכותו רחוי לקיים פעלוס , אזור
אליהו שם והוא ענין תירוצ י"א

(יט) בלוחו זמן דהיו ימים ארוכים עד מאס שנס
היה סבן בכח אביו כמו שהוא עתה עד י"ג שנים
ולכך היה מעתין ללחא עכא חרח אביו אלחא שקדם
לו בדבור כדי להרבות לו שכרו ואס לא היה בא
דדבור היה על אח עלמו בן מאס שנס , אזור אליהו
שם ועמ"ש למעלס מזה בלוח כ"ב ודוק ועי' בחי' כ"ו

עד ילא דבר עלכות עלפניו עלכו של עולם ,
ואמרחי אני אל לבי לרגל העלכס אשר לפני
אלקטה נא באועריס , ען כבא צירי לפי קלורי
אסוף אסיסם עפי סופרים ומפי ספרים , דבר
צסס אוערו אליו נאעריס , וזה החלי צם"ה

(א) משום דגדול פעלווס ועוסה יוחר מעי שאינו
עלווס ועוסה , דעת זקנים צם' מנחת יאודה
ויפ"ח פרשה ע"ז סי' יו"ד , וכוסיף לוחר דלא
יתכן לקייס ולחזור ולקייס כשזוהו ה' כמו שאר
מלות וכ"כ הרא"ס ועיין מדצ"ק מע' אלף אות ע"ז
ועיין להשליה דרע"ו ע"א ובם' אבק סופרים ובם'
יוסף אברהם ואזור אליהו סי' ק"ע ובם' לקט יוסף
עמ"ש על חי' זה דא"כ חיך אמרו נעשה קודם
לנשמע יע"ש

(ב) שלא יאמרו העלענינים ולייזני הדור דעסוס
רפואה הוא דעל , הרא"ס ז"ל

(ג) לאידך ניסא שלא רלס לחבול לעלמו , יפ"ח
וע"י

(ד) דכל זה שקיים אפילו ע"ח סיינו אחר
שנימול אך עקודס לא היה לו דעת לקיים
המלות , הרבנים סנ"ל עליונים למעלה , והיא
נוסח בפלונחא עתנייא אס קיים המלו' קודם המילס
חו אחר המילס וביאר יפס בזה צם' יקרא דשכני
דקליו ע"ב דקמ"ג ע"ד ודקמ"ז ע"א ועס ש"ס להבין
בזה בלשון הז"ר אס אחר שנימול קיים המלות
חו קודם עיניך תראנס להרב אספקלריא המאירה
מ' ויקרא דס'ו סוע"ד ועיין פת"ע סוף קדושין אס
קיים המלות מדעתו או נלטה יע"ש

(ה) שלא לנעול דלת צפני גרים סיראז זקנים
דנימול לל"ט שנה ואין מלות עילה מחשת

כחו , ראש דוד דיו"ד ע"א ובספרו דצס לפי
אות יו"ד ומדצ"ק אות ע"ז ובככר לאדן בעמ"ג גרים
סי' ג' וכ"כ צם' אזור אליהו שם והרב שעי' דחי'
כתב חי' זה וילבש אותו צדין שטף נכר דהניח
חת שלו וסליג של חכרו בשביל הקצ"ה שיהיו כל
באי עולם נימולים ולכך נגלה ה' אליו והוא יושב
כדי להיות צפניו ומדעתו ע"כ , עוד רחיתי שס
צדכ"ט ע"ד דכתב לא יקסע בעיניך עס שלא על
אברהם עדיין דאין אועריס לאדס חסות בשביל
חכר דכרי הוא בשביל שיזכר רבים יע"ש

(ו) כתב סחזקוני כדי שלא חנעול דלת צפני
גרים שלא יאמרו מ"ס שכל אללו ליערו וזה
חשוב נמי על מה שלא לוס לו ה' עקודס יע"ש

(ז) דהיה ירא לנפשו מפני אויביו ואין פומכין
על הנס הרב של"ה דף רע"ו ועיין בקונס'
והוכיח אברהם ח"א פ"א דבאברהם אביו לא
סייך אין פומכין על הנס ע"ש ע"ש צם"ה

(ח) כיון דטעס המילה הוא משום לקבל אלכותו
ית' זה ככר היה באענס אחו ולא היה
צריך למילס , אבק סופרים ד"ט ע"ד וכ"כ צם'
ארוחת חמיד

(ט) כתב הרב סנ"ל שם דכדי להכניע ליפס"ר
צריך לעול ואברהם רלס לעבד אה ח' ה'
עיניה וביה לא ע"י סמענים וכל הני תירוצי
הביחס אעיו"ר נר'ו צם' נפש חיים מע' אלף
אות ט"ו וכוסיף לוחר מדיליס עוד חעסס תירוצי'
כאשר סס באיס לפניך ועיין צם' אבק סופרים

שמו מע' מ ערך מילה אברהם

מיד בתחילת המאס והוליד לילחק כשהיה עבול
 שם בם' חזור אליהו , וצילקוט אחת כל' הזה
 לא על בן ג' שנים דהכיר את בוראו לעד' או
 למ' שנה לעד' שלא לנעול דלת בפני נרים ולא
 על בן ע"כ שדבר עמו בין הכתרים כדי שילת
 מטיפה קדושה ולא בן פ"ז שנוול ישמעאל דאמר
 הקב"ה דהוא כקינמון כך אברהם משנרר דעו
 משבטל יצרו משבטל תחתיו יצין ופרח יע"ש בפ"י
 הרב ברית אברהם ז"ל ועיין בחי' ה' ועי' בפ'
 וילקט יוסף מע' ח' אות ס"ו , והבט
 וראה לברך מנן אברהם ק"ק דרשן בדחי' ע"ב
 דאסף איש טהור חירוים רבים בזה ובכלל בחי'
 סג"ל הוא כל מה שהביא שם אפס קצו תראה
 ועיין בם' יקרא לשכני דקמ' ע"ב ודקמ' ע"א וב'
 ועיין ע"ש הרב נח"ל ח"ב עדנ"ה ואילך שהאריך
 בזה ונשא ונתן בפיתחא ששלח לו הרב השלם ונז"ל
 פר אכוננו כמזהירין דאם נר"ו לך לא רחם .

(לנ) ראינו בם' קדושת סלוי דיי' צרע'א שחירץ
 חירון נכון ע"פ מאמר רז"ל דענין המילה
 יורה דמעשה ב"ו עדיף והנה באמת האב לאהבת
 בנו וחיבתו יכול לומר לבנו מעשיך יהיו גדולים
 ממעשי אבל שבבן יאמר לאב אע"פ שידע שהאב
 מחבבו מעשי גדולים ממעשיך זה לא יתכן עד
 שהאב יאמר ולכך לא על אברהם את עלמו עד
 שהיה ליווי ה' עליו לעשותו זח"ד וע"פ דבריו
 יומחק לישראל דקרא כאשר ליוס אותו חלבים כל'
 לא היה יכול למול אם לא- כאשר בא השעה דה'
 ליוס אותו הלא' לא אפשר וק"ל , ועל דרך זה
 פירש הרב פרח לבנון ע"פ דברי הרב משפטי שמו'
 כל עלת מעלה דלת עשה מקודם דלת אפשר יע"ש

(נד) החירון הקודם כי קרוב הוא למע' שחירץ
 הרב יפ"ת דמילה בלא ליווי ה' הוא הטלת
 דופי במעשה ה' כע"ש ועמ"ש אחינועם רב ילחק
 נר"ו בספרו הכהן אבות הראש ח"א דק"ג ע"ב

(נה) לקבל עול אדוניו דהוא חותם העבד כאשר
 יצא עליו , אצק בופרי' , ועיין מה שכתבתי
 בענייניו בספרי הקטן בדרך את אברהם
 בסוף ס' בדרושים לעולם בפיתחא דשמיא ועמ"ש
 הרב נפולות יאודס דרוש יו"ד

נד כונת הסמיכות בעלם היום הזה וירא אליו
 לרמוז דשילם לו מדה כנגד מדה הוא מכ
 בריש גלי ולא בלנעם ובלילה כך נראה אליו ה' על
 עומדו כחוס היום ה' ס' סמוכים לעד , ובס' יוסף
 אברהם פירש בעלם היום הזה ניעול אברהם דהיה
 ישראל מילה שלא בזמנה קודם ליליד בות ונגר
 ולכך ניעול אברהם תחילה ואח"כ ישמעאל כנר
 בן ישראל ושוב יליד בית ושוב מקנת כסף נרים
 ניעולו אחו ביום הזה על פדר זה כחשו' הרב עכ"ה
 לדוד ס' ע"ו פיע"ש ועיין מה שפירשתי לעיל בזה
 י"ד , ורש"י בהושע פירש בעלם היום הזה ביום
 שנלטים על ולא נחירא לא ען סגוים ולא ען
 סגוים יע"ש ופסטי דבריו סת"ר לי למע' שעלם
 בדעתי לתרץ לקו' מוס"ר כהנא רבה בם' ולא עו'
 חלל דאחא לא דריש בעכילתא כמו שדרשו בפרקי
 ר"א בעלם היום הזה לענין שמש בלהרי' יע"ש וסיפ
 אפשר לומר דס"ל להמכילתא דקיי' אברהם זריון
 מקדמי

(ר) נסתפק אם יעולצ' צחער או בם' עד שצח
 לו סלוי , חזור אליהו שם

(כא) דכיון דשקול' מלוס זון כנגד כל המלות העתי'
 להפלים כל המלות ואח"כ לעול כדי להודיע
 לעולם דהמילה שקולה ככל המלות וקדם לו הדיבור
 להראות מעלתה דהכיוס שקולה ככל המלות
 בא לו בלוי דגדול המלוס , חזור אליהו שם ,
 וכחצ' בם' אמרי נועם דניעול בן ל"ט דלדי' ט"ח
 עולם תריג' לרמוז כאילו קיים כל החורה כולה
 וברית עם הפריעה תריג' יע"ש

(כב) אברהם היה סובר דהמילה היא כלי-בולדה
 ולכן לריך להקיר הקליפה כדי להוליד
 סגוים והוא טעם שלא היה ראוי להוליד לכן לא
 מלצ' עלמו עד שצח לו סלוי מה' דטעם המילה לתת
 סליעות גם לאדם עלמו , שם בחזור אליהו

(כג) דהיו לו חויבים הרבה ואם ישמעו שהיה
 חולה יצאו להלחם עמו לכן העתי' עד
 שיאמר לו הקב"ה דאז היה בטוח מחויביו , שם

(כד) אם היה מל מעלמו לא היה יכול לכוף
 לאחרים לעולם סן יאמרו מדעך אתה
 עושה לכך העתי' עד שידעו שרוננו יחב' כן , שם

(כה) נסתפק באיזה יוס חביב לפני הקב"ה צחול
 או צפנת או ביום הכפורים עד שצח לו
 הדבור ביום הכפורים , שם

(כו) שם ילחק היה גזור משפת ימי בראשית על
 יו"ד נסיונות ושנות אברהם ושרה ושיניעול
 ילחק לשמונה וכדי שיתקיים השם לא ליוסו הקב"ה
 שיעול מקודם , שם , ויש להבין בחירון זה איך
 תלחו בזמן המילה ועיין בחירון ל"ב

(כז) דנחירא שאל ישנאו אותו ולא יצאו אליו
 להחגיג עד שהבטיחו הקב"ה , שם , ועי'
 תי' י"א

(כח) כיון דדבר ה' שמים וארץ נעשו בזכות
 המילה כע"ש חז"ל ע"פ אם לא בריתי לכן
 העתי' שיצא לו הדיבור על מלוס זו כיון דבעבורה
 יצא הדיבור בעשיית שמים וארץ , שם

(כט) כיון דאברהם היה עומד החסד שהיה
 למעלה מיעוד סבר דפטור מעילה שהוא
 יסוד וצח אליו הדבור דאם אין עולם אין חסד
 והמילה דהוא קיום העולם אם לא בריתי יומס
 ולילה גורס החסד ולריך להקדימה , שם

(ל) כונתו היה להראות לעולם דביקוחו עם
 הקב"ה בקיום מצותיו שאע"פ שאז המילה
 הוא לער גדול עכ"ז לקיים מצות אלהיו עושה
 אותה ואמר לו הקב"ה שדי במאס שנה לנעם זה
 לעולם , שם

(לא) דחז"ל דמי שאינו עבול לומר וסוכה וכו'
 סבר דשתי כליות היו עלמדין לו וחקקו
 ולא היה סוכה לא היה לריך לעילה עד שאמר
 לו הקב"ה החסדך לפני וסיה חמים דאינו לענין
 סליעות בלבד אלא להחמים לאדם ולדברים אחרים
 שם

(לב) בלידת ילחק סוכרך אברהם להיות דוקא
 בן-מאס שנה לחקן ג' דורות ר"ח מא"ס
 כע"ש בם' מגיע זה היה סובר אברהם ולא היה
 ניעול להעתי' עד מאס שלמים וקדם לו הדבור